

Варена сокира

Степан Руданський

Прийшов москаль на постій,
Заглядає в очі:
"Свари, бабка, што-нибудь!"
А бабка не хоче.

"Нема!" — каже. "Как не быть?"
"А нема нічого!"
"Та ну, бабка, не шути!"
"Та нема ж, їй-богу!"

"Так и нет суда на нет!..
А тапор имееш?"
"Та сокира десь була!"
"А вады нагрееш?"

"Та нагрію; що ж води?"
"Ничаво, паладим,
Лиш бы тапор та вада,
Что-нибудь да сладим!"

Горить вогонь у печі,
Окріп закипає,
Москаль бере у окріп
Сокиру кидає.

"Теперь, бабка, если б так
Хоть крупы немного...
Энто было б знаєш што?
Ану-ка, ей-богу!"

Пішла баба до сіней,
Пригорщу приносить,
Але москаль, бісів син,
Сальця іще просить.

Несе бабка і сальця,
А далі до юшки

Підкинула і сама
Солі та петрушки.

І все її на умі
Варена сокира,
А сокиру вже давно
Витягнув псявіра.

Укипіло — їв москаль,
Баба помагала,
Москаль ранець натягав,
Баба доїдала.

Москаль ранець натягнув
Та й пішов, псявіра,
Баба ж сидить та все хвалить,
Що добра сокира.